

Nr 12

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom; given Stockholms slott den 13 december 1963.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom.

GUSTAF ADOLF

Eric Holmqvist

Propositionens huvudsakliga innehåll

Vid arrende av kronoegendom under domänstyrelsens förvaltning skall arrendatorn enligt gällande bestämmelser i regel ställa säkerhet för arrendevillkorens fullgörande, om arrendeavgiften uppgår till minst 2 000 kronor. Är arrendeavgiften lägre, ankommer det på domänstyrelsen att avgöra om säkerhet skall ställas. I propositionen föreslås att ifrågavarande belopp höjs till 3 000 kronor.

Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934
(nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom

Härigenom förordnas, att 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934 angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

11 §.

1 m o m. Uppgår arrendeavgiften till minst *två tusen* kronor, skall såsom säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren för en tid av minst fem år, därest arrendet skall fortfara så länge, och högst åtta år vara ställd borgen av två eller flera personer, vilka borga en för alla och alla för en såsom för egen skuld till dess full betalning skett och vilkas vederhäftighet är styrkt av länsstyrelsen eller domaren; ägande Kungl. Maj:t likväl, då särskilda skäl därtill föreligga, medgiva, att arrendator befrias från skyldigheten att såsom säkerhet för arrendevillkorens fullgörande ställa sådan borgen som nu nämnts.

Arrendator, som — — — tre års arrendeavgift.

Minst ett — — — i arrendekontraktet.

2 m o m. Understiger arrendeavgiften *två tusen* kronor, ankommer det på domänstyrelsens avgörande, om säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren skall ställas eller icke.

1 m o m. Uppgår arrendeavgiften till minst *tretusen* kronor, skall såsom säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren för en tid av minst fem år, därest arrendet skall fortfara så länge, och högst åtta år vara ställd borgen av två eller flera personer, vilka borga en för alla och alla för en såsom för egen skuld till dess full betalning skett och vilkas vederhäftighet är styrkt av länsstyrelsen eller domaren; ägande Kungl. Maj:t likväl, då särskilda skäl därtill föreligga, medgiva, att arrendator befrias från skyldigheten att såsom säkerhet för arrendevillkorens fullgörande ställa sådan borgen som nu nämnts.

2 m o m. Understiger arrendeavgiften *tretusen* kronor, ankommer det på domänstyrelsens avgörande, om säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren skall ställas eller icke.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse, se SFS 1959: 28.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 december 1963.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Holmqvist, anmäler efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet fråga om *viss ändring i den s. k. arrendeförordningen* samt anför.

Vid arrende av kronoegendom under domänstyrelsens förvaltning måste arrendatorn enligt 11 § *förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom*, vanligen kallad arrendeförordningen (ändrad, se SFS 1959: 28), ställa säkerhet för arrendevillkorens fullgörande, om den årliga arrendeavgiften uppgår till minst 2 000 kronor. Kungl. Maj:t kan dock, om särskilda skäl föreligger, medge att arrendatorn befrias från denna skyldighet. Är arrendeavgiften lägre, ankommer det på domänstyrelsen att avgöra om säkerhet skall ställas.

Domänstyrelsen har i skrivelse den 12 september 1963 föreslagit, att det ifrågavarande beloppet höjs till 3 000 kronor. Styrelsen anför.

Arrendeavgälderna har under de senare åren höjts beroende på en successiv anpassning till det ändrade penningvärdet. Vid skogsjordbruk, för vilka arrendekontrakt tecknats efter den 14 mars 1962, har en påtaglig höjning av avgälderna skett till följd av att hyresandelen i arrendebeloppet höjts i samband med den verkställda översynen av hyrorna för samtliga domänverkets arbetarbostäder. För ca 10 procent av antalet skogsjordbruk med kontrakt tecknade efter den 14 mars 1962 uppgår arrendeavgälden till mer än 2 000 kronor per år. Motsvarande siffra för skogsjordbruk med kontrakt tecknade före ovan angiven tidpunkt är ca 5 procent. Den höjning av arrendena som skett har i många fall fått till följd att arrendatorer, som tidigare icke behövt skaffa borgen, nu ställts inför skyldigheten att lämna sådan, vilket i vissa fall medfört att arrendatorer på grund av ovilja eller oförmåga att anskaffa erforderlig säkerhet måst frånträda arrendet.

Riksrevisionsverket förklarar sig inte ha någon erinran mot förslaget och *arrendelagsutredningen* tillstyrker detsamma. Med anledning av uppgiften, att arrendatorer bl. a. på grund av oförmåga att anskaffa nödig säkerhet

måst frånträda sina arrenden, anmärker utredningen att domänverkets personal i dylika fall bör medverka till dispens.

Departementschefen. Jag biträder förslaget om höjning av ifrågavarande belopp från 2 000 kr. till 3 000 kr. Med anledning av arrendelagsutredningens anmärkning vill jag tillägga att, om någon arrendator visar sig få svårt att anskaffa erforderlig säkerhet, domänverkets personal självfallet bör upplysa honom om föreliggande dispensmöjligheter. — De nya bestämmelserna torde böra träda i kraft så snart som möjligt.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet utarbetats *förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kro-noegendom.*

Föredraganden hemställer att detta förslag måtte genom proposition föreläggas 1964 års riksdag till antagande.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Stig Johansson